

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 112

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 februarie 2010

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.661 din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 582 alin. 2 din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 7 din 12 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (7) și art. 48 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată	11-12
Decizia nr. 1.662 din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă	3-4	Decizia nr. 13 din 12 ianuarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil	12-13
Decizia nr. 1.663 din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 110 din 9 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302 ¹ alin. 1 lit. c) și art. 303 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	13-14
Decizia nr. 1.664 din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 din Codul de procedură civilă	5-6	Decizia nr. 111 din 9 februarie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. 1 din Codul de procedură civilă	14-15
Decizia nr. 1.665 din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 119, art. 120 și art. 720 ⁵ din Codul de procedură civilă	7-8		
Decizia nr. 1.675 din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	8-9	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 1.679 din 15 decembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare	9-10	8. — Ordonanță de urgență privind reglementarea de măsuri fiscale pentru unele livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate de Compania Națională „Romtehnica” — S.A. către Ministerul Apărării Naționale în anul 2010	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.661

din 15 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 582 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 582 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Neculai Tiptiș și Sinica Tiptiș în Dosarul nr. 5.411/231/2009 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.411/231/2009, **Tribunalul Vrancea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 582 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Neculai Tiptiș și Sinica Tiptiș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 și 44 din Constituție, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece instituie posibilitatea de a suspenda executarea unei ordonanțe de evacuare, cu prejudicii evidente pentru proprietarii imobilului în litigiu.

Tribunalul Vrancea — Secția civilă consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. 582 alin. 2 din Codul de procedură civilă, cu următoarea redactare: „*Instanța de recurs poate suspenda executarea până la judecarea recursului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei quantum se va stabili de către aceasta.*”

Dispozițiile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată. Este invocată și încălcarea prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prevederile art. 582 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport de critici similare, Curtea statuând în sensul constituționalității acestui text de lege. Astfel, prin Decizia nr. 762 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 18 iunie 2009, Curtea, făcând referire la jurisprudența sa anterioară, a decis că această procedură nu numai că nu aduce vreo îngrădire dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției, prin cererea de ordonanță președințială, și aceasta în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate raportate la textele Legii fundamentale care garantează dreptul de proprietate, Curtea a constatat că, „fără a avea în vedere anumite drepturi specifice, procedura ordonanței președințiale poate genera totuși restrângerea exercițiului unor drepturi, restrângere ce este însă justificată de înseși rațiunile reglementării ordonanței președințiale, care se circumscriu limitelor stabilite de art. 53 din Constituție. În acest context, trebuie arătat că libertatea exercițiului unor drepturi nu poate fi absolutizată în măsura în care aceasta ar duce la afectarea unui drept, producerea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara ori la împiedicarea unei executări. Cu prilejul soluționării cauzei având ca obiect o ordonanță președințială, instanța de judecată va analiza dacă sunt întrunite aceste condiții, fără a tranșa însă asupra fondului cauzei. Tocmai de aceea măsurile dispuse vor avea un caracter vremelnic, iar, potrivit art. 582 din Codul de procedură civilă, executarea acestora poate fi contestată ori poate fi formulat recurs împotriva ordonanței președințiale, asigurându-se astfel protecția drepturilor persoanei împotriva căreia sunt îndreptate măsurile ordonanței”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 582 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Neculai Tiptiș și Sinica Tiptiș în Dosarul nr. 5.411/231/2009 al Tribunalului Vrancea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.662

din 15 decembrie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 1
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Prime Proprietăți” — S.R.L. în Dosarul nr. 14.371/300/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 14.371/300/2008, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Prime Proprietăți” — S.R.L.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție, deoarece instituie posibilitatea formulării unei contestații împotriva executării silite, ceea ce este de natură să cauzeze prelungirea acestei faze procesuale dincolo de „limitele termenului rezonabil prescris de Legea fundamentală”.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul dosarului îl constituie art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă, cu următoarea redactare: *„Împotriva executării silite, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută de art. 2811, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege.”*

Dispozițiile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția, Curtea reține următoarele:

Asupra criticii având ca obiect dispozițiile art. 399 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat în mai multe rânduri, de exemplu, prin Decizia nr. 883 din 16 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 782 din 19 noiembrie 2007, sau prin Decizia nr. 969 din 25 septembrie

2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 16 octombrie 2008, respingând excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Curtea a reținut, în esență, că procedura contestației la executare este destinată să înlăture neregularitățile comise cu prilejul urmăririi silite sau să explicitizeze titlul executoriu ce urmează a fi valorificat. În cadrul soluționării contestației, instanța nu poate examina împrejurări care vizează fondul cauzei și care sunt de natură să repună în discuție hotărâri care emană de la organe cu activitate jurisdicțională în fața cărora au avut loc dezbateri contradictorii, părțile având posibilitatea, cu acel prilej, de a invoca apărările de fond necesare. O soluție

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Prime Proprietăți” — S.R.L. în Dosarul nr. 14.371/300/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.663

din 15 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dumitru Pop și Alina Jana Nina Pop în Dosarul nr. 426/35/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 426/35/2009, **Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă**

contrară sub acest aspect ar nesocoti principiul autorității de lucru judecat, ceea ce este inadmisibil.

Totodată, Curtea a mai reținut că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea competenței instanțelor și a procedurii de judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, acesta fiind ținut desigur ca în procesul de legiferare să se circumscrie cadrulul constituțional.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele acestor decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dumitru Pop și Alina Jana Nina Pop.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16 și 21 din Constituție, întrucât stabilirea curgerii termenului de recurs împotriva hotărârii date în revizuire de la data pronunțării este de natură să îl pună pe revizuent în situația de a nu-și putea exercita dreptul de a ataca hotărârea instanței, necunoscând considerentele pe care aceasta se întemeiază.

Curtea de Apel Oradea — Secția civilă mixtă consideră excepția întemeiată, întrucât nu este justificată instituirea unui tratament diferit în ceea ce privește momentul de la care curge termenul pentru exercitarea revizuirii.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins: „*Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti:*

1. În cazurile prevăzute de art. 322 pct. 1, 2 și 7 alin. 1, de la comunicarea hotărârilor definitive, iar când hotărârile au fost date de instanțe de recurs după evocarea fondului, de la pronunțare; pentru hotărârile prevăzute la pct. 7 alin. 2 de la pronunțarea ultimei hotărâri.”

Dispozițiile constituționale invocate sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, asupra constituționalității prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Dumitru Pop și Alina Jana Nina Pop în Dosarul nr. 426/35/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția civilă mixtă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.664

din 15 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ecaterina Roman și Maria Roman în Dosarul nr. 1.568/219/2009 al Judecătoriei Dej.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 5.729D/2009 și nr. 6.113D/2009, care au același obiect al excepției de neconstituționalitate.

din Codul de procedură civilă, aceasta s-a pronunțat prin Decizia nr. 214 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 2 mai 2008, Decizia nr. 1.083 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, și Decizia nr. 817 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 6 august 2009, criticile de neconstituționalitate vizând aceleași aspecte ca și în prezenta cauză.

Curtea a reținut că hotărârea atacată prin intermediul revizuirii nu este criticată în raport cu materialul dosarului existent la data pronunțării acelei hotărâri, ci numai pe baza unor împrejurări noi, necunoscute de instanța de judecată la data pronunțării. De aceea, formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentării instanței, care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate.

Totodată, Curtea a statuat că obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele acestor decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea acestor dosare. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 5.729D/2009 și nr. 6.113D/2009 la Dosarul nr. 5.430D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 25 iunie 2009, 10 iunie 2009 și 22 iulie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.568/219/2009,

nr. 2.676/105/2009 și nr. 10.781/197/2009, **Judecătoria Dej, Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ și Judecătoria Brașov au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ecaterina Roman, Maria Roman, Eugen-Daniel Măceșanu și Remus Boldijar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16, 20, 21, 24, 26, 27, 44 și 48 din Constituție, deoarece în cadrul procedurii pe care o instituie acest text de lege părțile nu sunt citate, nu se administrează probe, fiind lipsite în felul acesta de dreptul de a se apăra și de dreptul la un proces echitabil.

Judecătoria Dej, Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ și Judecătoria Brașov consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 581 din Codul de procedură civilă, text de lege care are următorul conținut: „*Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.*”

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face

de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 26 privind viața intimă, familială și privată, ale art. 27 referitor la inviolabilitatea domiciliului, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 48 privind familia.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat în numeroase cauze asupra prevederilor de lege criticate, prin raportare la aceleași norme constituționale ca și cele invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 244 din 4 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 14 aprilie 2008, Decizia nr. 1.123 din 10 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 23 octombrie 2009, și Decizia nr. 151 din 10 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 2 martie 2009, Curtea a reținut, în esență, că dispozițiile criticate instituie o procedură specială potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnic a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime.

Totodată, Curtea a constatat că prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului persoanei la apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează posibilitatea pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele acestor decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cu privire la invocarea încălcării dispozițiilor art. 26, 27 și 48 din Constituție, Curtea constată că aceste texte nu sunt incidente în cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ecaterina Roman, Maria Roman, Eugen-Daniel Măceșanu și Remus Boldijar în dosarele nr. 1.568/219/2009, nr. 2.676/105/2009 și nr. 10.781/197/2009 ale Judecătoriei Dej și Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ și Judecătoriei Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.665

din 15 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 119, art. 120 și art. 720⁵ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocar — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Simona Ricu — procuror
 Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 119, art. 120 și art. 720⁵ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lacto Distribuțion” — S.R.L. în Dosarul nr. 11.536/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât aspectele criticate de autorul excepției privesc aplicarea legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.536/3/2008, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 119, art. 120 și art. 720⁵ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lacto Distribuțion” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție, deoarece instituie posibilitatea disjungerii cererii reconvenționale și a judecării separate a acesteia, deși există o interdependență între cererea principală și cererea reconvențională. Astfel, părțile nu se mai bucură de un proces echitabil, în condițiile în care probele, deși comune, se administrează în două dosare distincte și pot genera soluții contradictorii.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege

criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul dosarului îl constituie art. 119, art. 120 și art. 720⁵ din Codul de procedură civilă, cu următoarea redactare:

— Art. 119: „*Dacă pârâțul are pretenții în legătură cu cererea reclamantului, el poate să facă cerere reconvențională.*”

Cererea trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute pentru cererea de chemare în judecată.

Cererea reconvențională se depune odată cu întâmpinarea sau, dacă pârâțul nu este obligat la întâmpinare, cel mai târziu la prima zi de înfățișare.

Când reclamantul și-a modificat cererea de chemare în judecată, cererea reconvențională se va depune cel mai târziu până la termenul ce se va încuviința pârâțului, spre acest sfârșit.”;

— Art. 120: „*Cererea reconvențională se judecă odată cu cererea principală.*”

Când însă numai cererea principală este în stare de a fi judecată, instanța o poate judeca deosebit.”;

— Art. 720⁵: „*Dacă pârâțul are pretenții împotriva reclamantului derivând din același raport juridic, el poate face cerere reconvențională. În cazul litigiilor prevăzute de art. 720¹ nu este necesară o altă încercare de conciliere.*”

Cererea reconvențională trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute pentru cererea de chemare în judecată și va fi introdusă în cadrul termenului prevăzut pentru depunerea întâmpinării.

În cazul în care pârâțul a introdus cererea reconvențională, reclamantul va depune întâmpinare până la prima zi de înfățișare. La cererea părții interesate instanța, ținând seama de complexitatea cauzei, poate fixa un termen scurt pentru completarea întâmpinării, precum și pentru studierea acesteia de către pârâț.”

Dispozițiile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 21 privind liberul acces la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că motivul de neconstituționalitate invocat nu privește textul de lege, ca atare, ci aplicarea acestuia, aspect care, potrivit art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, excedează competenței instanței de contencios constituțional.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „*Sunt neconstituționale prevederile actelor [...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției*”, alin. (3) al aceluiași articol stabilind că instanța constituțională „*se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]*”.

Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de către instanțele judecătorești, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în cadrul sistemului căilor de atac prevăzut de lege. În acest sens, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 119, art. 120 și art. 720⁵ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lacto Distribuție” — S.R.L. în Dosarul nr. 11.536/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.675

din 15 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sfântul Apostol Andrei din Galați” în Dosarul nr. 1.368/121/2009 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. **1.368/121/2009, Tribunalul Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 268 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.**

Excepția a fost ridicată de Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sfântul Apostol Andrei din Galați” într-un dosar având ca obiect un litigiu de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că, prin conținutul textelor criticate, legiuitorul a instituit reguli diferite, creând premisa încălcării principiului previzibilității normei de drept. Art. 268 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, în conformitate cu care lipsa mențiunilor din decizia de sancționare constituie motiv de nulitate absolută a deciziei, este neconstituțional deoarece, contractul individual de muncă fiind de natură convențională, sancțiunea prevăzută nu poate fi nulitatea absolută, ci, eventual,

nulitatea relativă. Prin modalitatea de reglementare s-a creat un regim discriminatoriu, excesiv și ambiguu împotriva angajatorului.

Tribunalul Galați — Secția civilă consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 268 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 268 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, prevederi ce au următorul conținut: „(2) *Sub sancțiunea nulității absolute, în decizie se cuprind în mod obligatoriu:*

- a) descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;*
- b) precizarea prevederilor din statutul de personal, regulamentul intern sau contractul colectiv de muncă aplicabil, care au fost încălcate de salariat;*
- c) motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de salariat în timpul cercetării disciplinare prealabile sau motivele pentru care, în condițiile prevăzute la art. 267 alin. (3), nu a fost efectuată cercetarea;*
- d) temeiul de drept în baza căruia sancțiunea disciplinară se aplică;*
- e) termenul în care sancțiunea poate fi contestată;*

f) instanța competentă la care sancțiunea poate fi contestată.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 privind liberul acces la justiție din Constituția României și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat se înscrie printre cele care au ca scop asigurarea stabilității raporturilor de muncă, a desfășurării acestora în condiții de legalitate și a respectării drepturilor și îndatoririlor ambelor părți ale raportului juridic de muncă. În același timp, sunt menite să asigure apărarea drepturilor și intereselor legitime ale salariatului, având în vedere poziția obiectiv dominantă a angajatorului în desfășurarea raportului de muncă.

Aplicarea sancțiunilor disciplinare și, în mod special, încetarea raportului de muncă din voința unilaterală a angajatorului sunt permise cu respectarea unor condiții de fond și de formă riguros reglementate de legislația muncii, în scopul prevenirii eventualelor conduite abuzive ale angajatorului.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sfântul Apostol Andrei din Galați” în Dosarul nr. 1.368/121/2009 al Tribunalului Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.679

din 15 decembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare,

Mențiunile și precizările pe care în mod obligatoriu trebuie să le conțină decizia de aplicare a sancțiunii disciplinare au rolul, în primul rând, de a-l informa concret și complet pe salariat cu privire la faptele, motivele și temeiurile de drept pentru care i se aplică sancțiunea, inclusiv cu privire la căile de atac și termenele în care are dreptul să constate temeinicia și legalitatea măsurilor dispuse din voința unilaterală a angajatorului.

Angajatorul, întrucât deține toate datele, probele și informațiile pe care se întemeiază măsura dispusă, trebuie să facă dovada temeiniciei și legalității acelei măsuri, salariatul putând doar să le combată prin alte dovezi pertinente. Astfel, mențiunile și precizările prevăzute de textul de lege sunt necesare și pentru instanța judecătorească, în vederea soluționării legale și temeinice a eventualelor litigii determinate de actul angajatorului.

De altfel, aceste considerente au fost reținute și prin Decizia nr. 319 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 3 mai 2007, și prin Decizia nr. 383 din 7 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 31 august 2005, când, analizând conformitatea art. 268 din Codul muncii cu dispozițiile art. 21 alin. (3) și art. 45 din Constituție, Curtea a respins criticile formulate ca fiind neîntemeiate.

De altfel, aceste considerente au fost reținute și prin Decizia nr. 319 din 29 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 3 mai 2007, și prin Decizia nr. 383 din 7 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 31 august 2005, când, analizând conformitatea art. 268 din Codul muncii cu dispozițiile art. 21 alin. (3) și art. 45 din Constituție, Curtea a respins criticile formulate ca fiind neîntemeiate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

cauze minori, familie, conflicte de muncă, asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5), art. 16 și 21 din Constituție, precum și celor ale art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești nu au competența de a constata existența unor discriminări privind drepturile salariale între categorii socioprofesionale identice sau similare și nici competența de a acorda persoanelor cu privire la care s-a reținut starea de discriminare despăgubiri materiale în cuantum egal cu diferențele dintre drepturile salariale stabilite prin lege pentru persoane din categorii socioprofesionale identice sau similare.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că actul normativ criticat nu împiedică persoanele care se consideră discriminate să se adreseze instanței de judecată cu cereri pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare. Se mai arată că, în urma admiterii excepției de neconstituționalitate a unor articole din ordonanța criticată, instanțele de judecată sunt ținute să analizeze situațiile considerate discriminatorii, fără a desființa norme juridice instituite prin lege și fără a crea în locul acestora alte norme sau a le substitui cu norme cuprinse în alte acte normative.

În consecință, consideră prevederile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 ca fiind constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Bacău — Secția civilă, cauze minori, familie, conflicte de muncă, asigurări sociale în Dosarul nr. 6.180/110/2007 al acestei instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2007.

În opinia autorilor excepției, aceste texte de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) — Statul român, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție. Este invocată și încălcarea art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și a art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, în integralitatea ei, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.325 din 4 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 23 decembrie 2008, decizie prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate, constatându-se că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.

Întrucât Curtea a constatat, printr-o decizie anterioară, neconstituționalitatea prevederilor de lege criticate, în temeiul art. 29 alin. (3) coroborate cu alin. (6) teza întâi din același articol din Legea nr. 47/1992, excepția urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 7

din 12 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (7) și art. 48 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată

Acsinte Gaspar — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Augustin Zegrean — judecător
 Carmen-Cătălina Gliga — procuror
 Ingrid Alina Tudora — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (7) și art. 48 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, excepție ridicată de Dorin Atanasie Cosma în Dosarul nr. 3.151/94/2009 al Judecătoriei Buftea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate și arată că specificul susținerilor autorului conferă acesteia caracter inadmisibil, deoarece vizează aspecte legate de omisiune legislativă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.151/94/2009, **Judecătoria Buftea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (7) și art. 48 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată.** Excepția a fost ridicată de Dorin Atanasie Cosma cu ocazia soluționării unei cauze civile având ca obiect plângerea formulată împotriva încheierii de carte funciară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia consideră că „prin modul de reglementare extrem de vag și evaziv se permite ca o înscriere în cartea funciară, bazată pe existența unui litigiu, să poată fi radiată fără ca litigiul să se fi soluționat irevocabil”. Astfel, prin modalitatea în care a fost reglementată posibilitatea de radiere a unei mențiuni în cartea funciară, se încalcă dreptul unei părți de a fi protejat sub aspectul buneii sau relei credințe a unui eventual cumpărător al imobilului asupra căruia s-a făcut înscrierea. În final, solicită ca instanța de contencios constituțional să elucideze dacă articolele criticate, în forma actuală, sunt compatibile cu Legea fundamentală și dacă necesită o nouă completare.

Judecătoria Buftea și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale, iar motivele invocate de autorul excepției privesc aspecte legate de modul de redactare a acestora, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 47 alin. (7) și art. 48 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 3 martie 2006.

Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 47 alin. (7): „*Înscrierea unui drept sau radierea unei sarcini pot fi cerute:*

- a) *de mandatarul general al celui îndrituit;*
- b) *de oricare dintre titularii aceluiasi drept.”;*

— Art. 48: „(1) *În cazul în care registratorul admite cererea, dispune intabularea sau înscrierea provizorie prin încheiere, dacă înscrisul îndeplinește următoarele condiții:*

- a) *este încheiat cu respectarea formelor prescrise de lege;*
- b) *indică numele părților;*
- c) *individualizează imobilul printr-un identificator unic;*
- d) *este însoțit de o traducere legalizată, dacă actul nu este întocmit în limba română;*
- e) *este însoțit, după caz, de o copie a extrasului de carte funciară pentru autentificare sau a certificatului de sarcini ce a stat la baza întocmirii actului.*

(2) *Încheierea va cuprinde determinarea dreptului sau a faptului, indicarea numărului cadastral al imobilului și al cărții funciare, precum și a părții cărții funciare în care urmează a se face înscrierea. De asemenea, se vor indica pozițiile ce au fost radiate și numele celui în favoarea sau împotriva căruia s-au făcut înscrierile, indiferent de felul lor.*

(3) *În cazul în care identificarea cadastrală a imobilului nu este posibilă, pe baza datelor existente, vor fi folosite documentații cadastrale întocmite și recepționate conform prevederilor prezentei legi.”*

Autorul excepției invocă neconstituționalitatea prevederilor de lege criticate din perspectiva încălcării dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin critica de neconstituționalitate formulată autorul acesteia se referă, în mod concret, la o omisiune legislativă, el fiind nemulțumit de faptul că textele de lege criticate, „prin modalitatea de reglementare extrem de vagă și evazivă, permit ca o înscriere în cartea funciară, bazată pe existența unui litigiu, să poată fi radiată fără ca litigiul să se fi soluționat în mod irevocabil”.

Curtea observă că autorul excepției tinde la completarea reglementării criticate, soluția legislativă existentă nemulțumindu-l din prisma a ceea ce nu cuprinde. Or,

instanța de contencios constituțional nu poate complini omisiunile legislative, întrucât, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai asupra

constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (7) și art. 48 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, excepție ridicată de Dorin Atanasie Cosma în Dosarul nr. 3.151/94/2009 al Judecătorei Buftea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 13

din 12 ianuarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Parohia Ortodoxă Crucișor, din localitatea Crucișor, județul Satu Mare, în Dosarul nr. 273/83/2009 al Tribunalului Satu Mare — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 273/83/2009, **Tribunalul Satu Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil.** Excepția a fost ridicată de Parohia Ortodoxă Crucișor, din localitatea Crucișor, județul Satu Mare, într-o cauză având ca obiect revendicare imobiliară.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia apreciază că reglementarea actuală a textului de lege criticat „este improprie realităților sociale existente la zi”, întrucât permite „accesarea sa și în cazul unor litigii impropriei aplicării acestui text legal”. De asemenea, susține că acest text de lege este deficitar deoarece „nu se primește nicio derogare reală, care să îndrume părțile spre legi speciale care să nu vulnerabilizeze judecătorul, ci din contră, să ofere atât acestuia,

cât și părților, posibilitatea de a beneficia de o judecată curată, lipsită de interpretări prea vaste și încărcată de orgolii acumulate în timp datorită unor realități nu numai sociale, dar și istorice”.

Tribunalul Satu Mare — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate se impune a fi respinsă, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art.480 din Codul civil, potrivit cărora „*Proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege.*”

Autorul excepției susține că reglementarea criticată contravine dispozițiilor constituționale referitoare la libertatea conștiinței și a cultelor principiului majorității, precum și legislației europene în materie care reglementează obligația statului de a garanta respectarea acestor libertăți prevăzute de Constituția României.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, deoarece instanța de contencios constituțional nu se poate pronunța asupra aspectelor ce vizează modalitatea de

interpretare și aplicare a legislației de către instanțele de judecată.

Referitor la susținerea autorului excepției privind redactarea deficitară a textului de lege criticat, neadecvată realităților sociale actuale, Curtea reține că norma legală a fost edictată în lumina dispozițiilor constituționale ale art. 61 alin. (1), care

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 din Codul civil, excepție ridicată de Parohia Ortodoxă Crucisor, din localitatea Crucisor, județul Satu Mare, în Dosarul nr. 273/83/2009 al Tribunalului Satu Mare — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 ianuarie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 110

din 9 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302¹ alin. 1 lit. c) și art. 303 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302¹ alin. 1 lit. c) și art. 303 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Faur” — S.A. din București în Dosarul nr. 652/300/2008 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 652/300/2008, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302¹ alin. 1 lit. c) și art. 303 alin. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Faur” — S.A. din București cu ocazia soluționării apelului formulat împotriva Sentinței civile nr. 5.671 din 13 iunie 2008, pronunțată de Judecătoria Sectorului 2 București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin

statuează rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării, coroborate cu cele ale art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală, ce consacră principiul separației puterilor în stat. De aceea, chiar dacă omisiunea de reglementare ori caracterul incomplet al acesteia ar fi reale, suplinirea lipsei de reglementare nu intră în atribuțiile Curții Constituționale.

prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) și art. 21 alin. (1), (2) și (3), deoarece, „ca urmare a recalificării, partea care a atacat cu apel hotărârea nu numai că este privată de calea de atac a apelului, cât și de cea a recursului, ceea ce conduce la irevocabilitatea hotărârii instanței de fond, fără a exista posibilitatea cenzurării acesteia de către o instanță superioară”. Consideră că este posibilă „o analiză a neconstituționalității unui text de lege, doar cu privire la aplicabilitatea acestuia la anumite situații din practică”. De aceea, solicită să se constate că, prin aplicarea dispozițiilor de lege criticate „la situațiile în care instanța de apel califică calea de atac din apel în recurs, se încalcă dreptul de a avea acces liber la justiție, drept de care poate beneficia orice cetățean”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 302¹ alin. 1 lit. c) și art. 303 alin. 1 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins:

— Art. 302¹ alin. 1 lit. c): „*Cererea de recurs va cuprinde, sub sancțiunea nulității, următoarele mențiuni: [...]*

c) motivele de nelegalitate pe care se întemeiază recursul și dezvoltarea lor, sau, după caz, mențiunea că motivele vor fi depuse printr-un memoriu separat;”;

— Art. 303 alin. 1: „*Recursul se va motiva prin însăși cererea de recurs sau înăuntrul termenului de recurs.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) — egalitatea în drepturi și art. 21 alin. (1), (2) și (3) — accesul liber la justiție.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra unei critici identice, formulate de același autor, s-a pronunțat prin Decizia nr. 769 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 18 iunie 2009.

Cu acel prilej, Curtea a statuat că, în privința condițiilor de exercitare a căilor de atac, legiuitorul poate să reglementeze

termenele de declarare a acestora, forma în care trebuie să fie făcută declarația, conținutul său, instanța la care se depune, competența și modul de judecare, soluțiile ce pot fi adoptate și altele de același gen, fără ca prin aceasta să se aducă atingere dreptului în substanța sa sau principiilor și textelor constituționale de referință.

Nici reglementările internaționale nu impun în materia exercitării căilor de atac, Curtea de la Strasbourg constatând că dreptul de acces la un tribunal nu este absolut și se pretează la limitări implicit admise, în special în ceea ce privește condițiile de admisibilitate a unui recurs, având în vedere că presupune reglementarea din partea statului, care se bucură, în această privință, de o anumită marjă de apreciere.

De asemenea, Curtea a constatat că recalificarea căii de atac din apel în recurs și, în consecință, respingerea recursului ca fiind lovit de nulitate din cauza nemotivării acestuia în termenul prevăzut de lege constituie o problemă de interpretare și de aplicare a legii, ce ține de resortul instanțelor judecătorești, iar nu de cel al instanței de contencios constituțional.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302¹ alin. 1 lit. c) și art. 303 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Faur” — S.A. din București în Dosarul nr. 652/300/2008 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 februarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 111

din 9 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Carmen-Cătălina Gliga — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. 1 din Codul de procedură civilă

excepție ridicată de Ștefan Popovici în Dosarul nr. 1.155/245/2008 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef, făcând referatul cauzei, arată că autorul excepției a depus la dosar o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui avocat care să îl poată reprezenta în fața Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public se opune acordării unui nou termen de judecată.

Curtea, deliberând, respinge cererea formulată de autorul excepției de neconstituționalitate.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.155/245/2008, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Ștefan Popovoci cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 11.301 din 16 octombrie 2008, pronunțată de Judecătoria Iași într-o cauză civilă având ca obiect partaj bunuri comune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia invocă înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 27 și 44.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 493 alin. 1 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că art. 493 alin. 1 din Codul de procedură civilă este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 493 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Creditorii personali ai unui debitor coproprietar sau codevălmaș nu vor putea să urmărească partea acestuia din imobilele aflate în proprietate comună, ci vor trebui să ceară mai întâi împărțeala acestora.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, se invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 27 referitoare la inviolabilitatea domiciliului și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra textului de lege criticat s-a pronunțat prin Decizia nr. 921 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 21 noiembrie 2007.

Cu acel prilej, Curtea a reținut că, departe de a contraveni prevederilor art. 44 din Constituție ce au ca obiect garantarea dreptului de proprietate, reglementarea legală dedusă controlului le dă expresie, întrucât împărțeala pe care o instituie, ca o condiție prealabilă imperativă a realizării creanței față de debitorul coproprietar, constituie o măsură de protecție a dreptului celuilalt coproprietar, care nu are calitatea de debitor față de creditorul următor.

Așa fiind, susținerea potrivit căreia s-ar aduce astfel atingere dreptului de proprietate nu poate fi primită.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 27 din Constituție, nu se poate reține nicio legătură semnificativă între acestea și dispozițiile de lege criticate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ștefan Popovici în Dosarul nr. 1.155/245/2008 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 februarie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind reglementarea de măsuri fiscale pentru unele livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate de Compania Națională „Romtehnica” — S.A. către Ministerul Apărării Naționale în anul 2010

Având în vedere lipsa resurselor necesare pentru efectuarea plății taxei pe valoarea adăugată aferente contractelor de achiziții încheiate de Compania Națională „Romtehnica” — S.A., care acționează în calitate de comisionar, în nume propriu, pentru Ministerul Apărării Naționale,

ținând cont de acumularea unor majorări generate de neplata taxei pe valoarea adăugată, aspect care grevează substanțial bugetul Ministerului Apărării Naționale, acestea fiind elemente care, în contextul actualei crize economico-financiare, vizează interesul public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, în lipsa unei astfel de reglementări existând riscul nerespectării angajamentelor asumate față de organisme internaționale, precum și crearea unei presiuni suplimentare asupra bugetului de stat, prin majorarea cheltuielilor privind staționarea nejustificată în vamă a bunurilor și serviciilor contractate,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Termenul de 31 august 2010, prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2009 privind reglementarea de măsuri fiscale pentru unele livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate de Compania Națională „Romtehnica” — S.A. către Ministerul Apărării Naționale, se prorogă la data de 31 august 2011.

Art. 2. — Prin derogare de la prevederile art. 134² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate către Ministerul Apărării Naționale de către Compania Națională „Romtehnica” — S.A., care acționează în calitate de comisionar, în nume propriu, dar în contul Ministerului Apărării Naționale, intervine la data încasării de către Compania Națională „Romtehnica” — S.A. a

contravalorii integrale a bunurilor livrate/serviciilor prestate și a taxei aferente acestora, dar nu mai târziu de data de 31 august 2011. Pentru bunurile/serviciile acordate cu titlu gratuit, pentru care se datorează TVA conform titlului VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data încasării de către Compania Națională „Romtehnica” — S.A. a contravalorii totale sau parțiale a acestei taxe de la Ministerul Apărării Naționale, dar nu mai târziu de data de 31 august 2011.

Art. 3. — Prevederile art. 2 se aplică pentru livrările de bunuri, prestările de servicii și donațiile efectuate până la data de 31 decembrie 2010.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul apărării naționale,

Gabriel Oprea

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 17 februarie 2010.

Nr. 8.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5948368440982